

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 „
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 16. ОКТОБРА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Познато је свима коликој опасности могу изложени бити грађани и деца њихова од заражених слугу и слушкиња. С тога суд општине београдске, старајући се вазда о здрављу овдашњих грађана, одредио је једног лекара, који ће сваког дана пре подне у општинској згради бесплатно прегледати дојкиње, слуге и слушкиње и о здрављу њиховом лекарско уверења давати.

Тиме ће се не само имућнији грађани и деца њихова сачувати од многих заразних болести (венерије, сифилиса, шуге, туберкулозе и т. д.) но и слуге и слушкиње ако су болесни на лечење упутити и од даљег пропадања спасавати.

Да би се ова наредба строго вршила, опомиње се сваки који послугу тражи: да никаквог слугу, слушању или дојкињу не прима, док му лекаусно уверење уз букувицу не поднесе.

Родитељи, који своју децу на занат давати желе треба сами да их на преглед у општину доводе. Ту ће поред уверења и лекарски савет добити, да ли може изабрани

занат каквих рђавих последица детињем здрављу донети.

Кавезије и механције опомињу се нарочито да своје келнере и остагу послугу редовно у општину на лекарски преглед упућују.

Од суда општине београдске. 6. октобра 1894. год. АБр. 7088.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ РЕДОВНИ САСТАНАК држан 20. септ. 1894. г.

Председавао председник г. Мих М Воићевић присуствовали: чланови суда, г. Мих. П. Живадиновић и Јован Антонијевић, од одборника били: г. г. Стеван Јосифовић М. Миланиновић, Сороније Јовановић, Благоје Милошевић, Горчаков Миловановић, Живко Кузмановић, Љ. Каљевић, Михајло Михајловић, Јарослав Безуха, Ђорђе Димитријевић, Љуб. Марковић, Јанаћ Константиновић, Стеван Ђ. Јорговић, Н. Д. Стевановић, Мил. Маковић, Ф. Розелт, Др Н. Николић, Јеротије А. Милivoјевић, Стеван П. Поповић, Ђорђе Николајевић Хади, Јован Ристовић.

(Свршетак)

XII.

Председник извештава одбор, да је решењем суда АБр. 4640 отказан закуп зграде Јање Димитријевића, у којој су становали ноћни стражари због тескобе и нездравости; да је на расписани стечај било више понуда и да је судска комисија

све понуђене зграде прегледала и о томе поднела извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 6461 одбор је *решило*:

да се за стан ноћних стражара узме зграда г. Косте Скендеровића што се налази у Прилепској улици за двеста динара месечне кирије под погодбама прописаним за овај закуп а за време од 1. новембра 1894 године до 1. новембра 189-седме.

XIII.

Председник извештава одбор, да је нарочита комисија одређена од суда општинског као одбора, решењем од 9. августа 1894. АБр. 5069 поднела извештај, каквих оправака би требало извршити на згради општинској па да се тиме добије неколико видних здравих соба за рад и коју би зграду требало [узети за смештај канцеларија управе водовода и грађевинског одељења, пошто је досадања зграда веома удаљена од суда и по томе незгодна за брзу администрацију послова.

По прочитању тога извештаја АБр. 6436 и правозаступничког мишљења АБр. 6757 одбор је *решило*:

да се оправкама зграде судске приступи према поднетом извештају комисијском, у колико се то може још ове јесени извршити а да се за сад не узима друга зграда за

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

УВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом намењу, и славити се туђом славом).

Нарамзин.

(НАСТАВАК)

Преко целе зиме спремаше се цар Леополд I. да прикупи што већу војску. Заиска помоћи и у Француза, Шваба, Енглеза и Данаца; немачки кнежеви без разлике веро исповести обећаше му помоћи противу за

једничкога им непријатеља.⁽¹⁾ Ван Зрињски међутим, знајући, да ће се до године сва сила турска скупити на Драви, нареди, да се обале те реке добро утврде. А да би још више отежао поход Турака реши се да за време зиме једним дрским походом уништи турски мост код Осека, и опљачка околину, како Турци не би могли хране наћи. Сакупи у Зрињу сву крајишку војску, а гроф Батанија му доведе нешто Мађара, генерал Бухард 12000 Бавараца; гроф Леслије 700 пешака, а седам одељења Пиколоминијевих коњаника. Са том војском од 23 000 људи, у којој је било самих 7—8 000 крајишника српских, пође Зрињски 21. јан. 1664 г. на Брезницу, која му се после дводневне одбране предаде. На 800 становника, међу њима 400 наоружаних Турака и 100 Татара оставе град, у коме Хришћани нађоше и 15 топова. Још исте ноћи преда се и град Бобовац, где 12 ага и 16 топова паде шака Хришћанима. Сутра дан Зрињски нехте Сигету већ се упути Осеку, да сав тај поход крунише разорењем моста осечкога на Драви. Уз пут запали варо-

пицу Турбек, па иста судбина затече и Печуј са свима његовим мошејама. Обиђу Шиклош, па дошавши до Драве, заузму крајишници варошицу Дарду, која брањаше мост, запале је, а од ње се после захвати и колосални Сулејманов мост, који беше дугачак 8565 корака, а 17 широк, и на коме је пет година радило 30000 људи. Северни ветар, који тада јако дуваше, учини, да та колосална грађевина пропадне за два дана, а уза њ захвате се и доста турских села дуж реке Драве. Зрињски се при опсади турских градова — Кањиже — завади се немачким генералима те је тако једини успех ове војне био, што је знатно отежан будући поход турски кроз ове попаљене и опустеле пределе. Чувши за овај напад Зрињскога, вел. везир крене се из Београда у помоћ Турцима, али кад у Митровице сазнаде да се овај повукао натраг, врати се и он у Београд, јер не беше време ратовању.⁽¹⁾

Тек у пролеће могао је велики везир наставити рат у Угарској; још месеца априла

⁽¹⁾ Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, V. III, кр. 546—457. — Ванчек (Шиклић Ј. М.): Ист. војн. 8. књ. I. стр. 219—220.

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 162.

сметају управе водовода и грађевинског одељења него да остан где је сад (у кући званој „Лондон“).

XIV.

По прочитању реферата књиговодства одбор је решио:

да се решењем одборским од 26. августа 1894. Абр. 5365 одобрени кредит за плаћање интереса на капитал добивени за заложене хартије од вредности има ставити на терет прихода трошаринских, пошто је капитал употребљен за радове одређене да се из зајма раде.

XV.

Поводом решења одборског од 10. сент. 1894. Абр. 6051, којим је одбијен предлог марвеног лекара, да се купе два пастува штајерске расе, председник накнадно обавештава одбор, да нема довољно коња за вршење службе у пожарној чети, нарочито кад се деси више потреба, пошто је више коња шкартирано због неспособности, те се, кад је потреба морају приватна кола узимати и плаћати, па је с тога неопходно потребно да се потребан број коња купи, од којих да буду два пастува штајерске расе. По саслушању овога и по прочитању реферата пожарне чете Абр. 6171. одбор је решио:

да се за потребу општинску купи потребан број коња од којих два да буду пастува штајерске расе.

Куповину да изврши суд преко комисије, коју ће сам одредити а трошак да падне на терет буџетских партија за то одређених.

XVI.

Председник извештава одбор, да је приликом регулисања Бркине улице одузето од имања Димитрија Ђорђевића овд. трговца, нешто с лица Душанове улице а нешто с лица Бркине улице; да је Дим. Ђорђевић поднео молбу, да му се за заузето земљиште уступи у накнаду земљиште регулационог фонда, што је поред његовог имања по процени; да је по закону о експропријацији процењено заузето земљиште као и оно, које тражи Д. Ђорђевић у накнаду, па предлаже одбору да како ову процену тако и земену одобри.

По прочитању молбе Д. Ђорђевића Гбр. 804 и процене од априла 1894. год. што се налази у акту Абр. 2907 одбор је решио:

да се за заузето земљиште Димитрија Ђорђевића у Душановој и Бркиној улици уступи Ђорђевићу земљиште регулационог фонда што је до Ђорђевићевог имања уз доплату од девет стотина четрдесет и два динара и деведесет пара у готовом и то све према процени кварта дорђолског од априла месеца 1894. год. Бр. 1946 која се у свему одобрава; с тим да се земљиште има уступити према мери у процени означеној, а исто тако да Ђорђевић буде дужан доказати тапцијом сопственост и величину одузета му имања.

Ово се има извршити тек онда кад Ђорђевић ослободи одузето имање свију терета ако их има.

XVII.

Председник саопштава одбору да је српско-француско друштво за осветљење и железнице пренело уговор о грађењу и експлоатацији трамваја у Београду на „Друштво трамваја београдских“ образованоу Белгији и да је тај пренос потврђен код београдског трговачког суда сходно уговору; да су услед тога Мијајло Павловић трг. и још неколико грађана београдских, сопственици акција срп. француског друштва поднели акт општини, у коме наводе да су овим преносом уговора општењени те траже да их општина заштити.

По прочитању акта, којим је од стране срп. француског друштва овај пренос општини саопштен Абр. 5233 и по прочитању представке грађана Абр. 6166, одбор је одлучио:

прима се к знању акт српског француског друштва о извршеном преносу уговора о грађењу и експлоатацији трамваја у Београду и његовом атару; да предмет представке београдских грађана проуче одборски повереници г. г. Љуб. Каљевић, Н. Д. Стефановић, Коста Петровић, Тих. Ј. Марковић, Алекса Васић, Ђ. Николајевић-Хаџи и Драгомир Радуловић и поднесу свој извештај одбору на решење. Пет чланова овог повереништва могу пуноважно радити.

XVIII.

Председник износи одбору на решење тражење команде дунавске дивизијске области, да јој се врати трошарина наплаћена у 1892. год. на артикле, што су лиферанти за војску набављали.

По прочитању тога тражења Абр. 4628, одбор је решио:

да се не може учинити по тражењу дунавске обласне дивизијске команде.

XIX.

Да би спорна питања трошаринска долазила пред одбор на решење са стручним извештајем и мишљењем, како те спорове најправилније и по општинске интересе најпробитачније треба решити, одбор је изабрао:

г. г. Мијајла Мијајловића, Јеротија А. Миливојевића и Софронија Јовановића одборнике, који ће са управником трошарине предходно свако спорно питање трошаринско проучити и подносити одбору своје мишљење на решење.

XX.

Одборник г. Јеротије А. Миливојевић пита: а) зашто се не казни концесионар за осветљење вароши, кад је тако рђаво осветљење; б) да је приметно, да господа кметови не долазе уредно на дужност; а одборник г. Благоје Милошевић пита в) докле ће Јоца Илић бити депозитар.

На сва ова три питања председник општине је одговорио:

а) да ће саопштити ово питање комисији за електрично осветљење и о њеном одговору известити одбор, б) да му је непознато да кметови не долазе редовно на дужност и да ће у осталом ствар извидити; в) да ће Јован Илић бити све докле депозитар, док од њега не прими дужност један од новоизабраних кметова.

РЕДОВНИ САСТАНАК

држан 6 октобра 1894 год.

Председавао председник г. Михаило М. Вогићевић, присуствовали чланови суда г. г. Мих. П. Живадиновић и Стеван Ивковић, од одборника били г. г. Коста Петровић, Горчаков Миловановић, Мил. Марковић, Љуб. Марковић, Благоје Милошевић, Сава Петровић, Јеротије А. Миливојевић, Љубомир Каљевић, Софронје Јовановић, Ђорђе Димитријевић, Живко Кузмановић, Стев. Д. Поповић, Павле

стизали су гласови у Вуковар, од Хусејинпаше да је Кањиза у великој опасности од хришћанске војске која се у Новом Зрињу на њу приправља. С тога везир похита и пређе Драву преко новоподигнутог моста и и упути се на Нови Зрињ. Уз пут заузв Вобовац и Брезницу које посада беше поставила па се у јуну појави на Мури према Зрињу, Град је био врло тврдо, саграђен на обема обалама Муре, а са западне стране наслањао на Драву. На левој обали Муре била је сва царска војска, под врховном командом Рајмунда Монтекуколи. Због старе напависти између Зрињског и Монтекукола овај град брзо паде Турцима у руке; јер на прве турске јурише плашљива немачка посада побеже из града који Турци заузеше. Зрињски јадајући се за то Штајерцима вели да Монтекуколи „није за одбрану града ни мача из корица потегао“.

Не могући прећи преко Муре, окрене велики везир своју војску у северну Угарску. Са стране пратио га је гроф Монтекуколи, који идући дуж аустријских међа, сједини се са француском помоћном војском под маршалом Калињијем (Coligny). Турци се уставе на десној обали Рабе, код мана-

стира св. Готхарда, а Монтекуколи на левој очекујући напад турске војске; 1 авг. 1664 стану прелазити турске спахије преко Рабе, носећи позади на коњима сваки по једнога јаничара пешака. Њих помагаху с обале друге чете, које, под заштитом сто и неколико топова, бесно срљаху преко реке. Турци навале на центрум немачке војске и разбију га, али с друге стране груне Колињи са Французима, поврати ред у центруму, па са таквом жестином навале на Турке са свију страна, да њихове чете мораше уступити а нагнање у Рабу, све се готово подавише. Сјајније победе хришћанска војска није задобила већ сто година; турска војска сва је била распрштена, а да је Колињи допустио Французима да и даље преко реке гоне непријатеља, са свим би га уништили, те не би могао везир Ахмед Ђуприлић на њихове очи опет скупити своју војску. Причају хроничари, кад је Ђуприлић угледао француске војнике у свиленим гајтанима и плавим перјаницама, да је повикио: „Какве су ово девојке!“ Али одма саркастично додају да је „fugia francese“ показала јави чарима, да то нису „гиздаве девојке“, већ „гвоздени људи“ (hommes de fer).

На десет дана после пораза св. Готхавда, прими Ђуприлић у Ваишвару — 10. авг. где је још 6. авг. био склонио војску — царског посланика оног истог пређе сиоменутог Ренншера, примивши сада оне исте цареве услове о миру, које му овај и пре рата нудио, а он у охолости својој презриво одбијао. По томе ваишварскоме миру, остаје Турцима све оно што су г. 1661. освојили Нови Зрињ несме се више подизати; Ердељ остаје под својим изабраним кнежевима, само Апафија да признаје суверенитет портин. Цар као да је побеђен, да плати султани оштету у 200000 талира. Али је за нас интересно у овом миру то, што се и ту посебним чланцима морају опет укидати хајдучке чете, које су Турцима непрестано кост у грлу, и што се с једне и друге стране уговором обустављају пљачкашки упади. Види се да је од њих страдала доста и једна и друга страна.⁽¹⁾

Кад се погледа на крајњи резултат рата, крунисан славном победом хришћ. оружја код св. Готхарда, и на суштину ваишварскога

(1) Hammer v. J.; Gesch. d. osm. Reiches, B. III S. 551—552. — Smiciklas G.: Pov. brv. књига II страна 163—165.

Мил. Ж. Маринковић, Стеван Јосифовић, Дим. Милојевић, Фердинанд Розетт, Милан Белчевић, Јован Ристић, Стеван Ђ. Јорговић и Ст. Новаковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. септембра 1894. год. и примљен је без измена.

II.

Одборник г. Јеротије А. Миливојевић пита: а, зашто је још у општинској служби Лудвиг Рис, надконтролор касарница, кад је чешће пута писано по новинама да је несавесан у својој дужности;

б, да ли се црква дорћолска гради о општинском трошку или прилозима приватних људи;

в, да ли може бити члан суда уједно и општински правозаступник, као што је то случај са г. Мих. П. Живадиновићем;

г, да ли је познато председнику општине, да благајник општински г. Ђ. Нешић књи грађанство тиме, што не исплаћује на време њихова потраживања од општине;

д, да ли је познато председнику општине, да је управник трошаране г. Милан Симић одрекао да покаже рачуне гробљанске цркве као њен готтор, кад их је затражио надзорник гробља г. Марко Ђорђевић.

На сва ова питања председник је одговорио:

а, да ће Лудвиг Рис бити у општинској служби све донде, док год буде вршио своју дужност као што треба и док год се не изнесе доказа, да је у служби несавесан.

б, да цркву дорћолску зида општина о своме трошку према својој обвези још од 1891. год. коју је дала, кад је порушила цркву св. Александра Невског;

в., да према закону може члан суда бити и општински правозаступник, а у овој прилици је то и у интересу општине, јер има уштеде.

г., да му није познато да благајник књи грађанство али да зна, да се чешће дешава да у благајници нема новаца;

д., да Милан Симић управник трошарине као старији чиновник није дужан да даје

на преглед рачуне и касу лицу много млађем по положају од њега.

III.

Одборник Јеротије А. Миливојевић предлаже: а., да се одборске седнице чешће држе, и б., да са за сваки предмет поименично гласа и у записник уводи како је ко гласао.

Одбор је решио:

а., да се одборске седнице редовно сазивају сваке суботе у 5 часова по подне; б., да ће се гласати поименично само онда, кад то закон наређује, и да ће се у записнике уводити, по досадањој пракци само решења одборска.

IV.

Председник износи одбору на решавање акт надзорне комисије за електрично осветљење, којим се пита, да ли ће општина ступити у преговоре са концесионарима односно осветљења вароши без обзира на месечеве фазе и да ли ће се и остале улице у рејону осветлити, које до сада нису биле осветљене.

По прочитању тих актова АБр. 5922 и 7015 одбор је решио:

да одборски повереници г. г. Љуб. Марковић, Софроније Јовановић и Коста Петровић одборници заједно са надзорном комисијом за осветљење проучи цео уговор о електричном осветљењу као и ова питања комисијска, па поднесе одбору на решење свој извештај о томе, какве би измене у опште требало учинити у уговору, а посебице, како да се удеси осветљење вароши без обзира на месечеве фазе, као и како би се удесила контрола о јачини светлости појединих лампа.

V.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 7094, 6826, 6777, 6867, 6864, 6574, 6736, 6573, 6572, 6737, 6740, 6969, 6825, 6650, 6735, 6571, 6912, 6812, 6647, 6648, 6739, 6721, 6681, 6866, 6863, 6948, 7093, 7095, 6720, 6651,

као неке сатисфакције; али је у самој ствари била таква, да се, на основу и по други пут разбијене предрасуде хришћанске о непобедимости турског оружја, породи ускоро код свију западних Хришћана још већа пажња, да се сруши турско царство и све обузе жеља за напад на турске земље у Европи. С тога можемо слободно рећи: да је *житва-дорочки мир први ударац Хришћана у оно колосално стабло турско, а вашварски је мир први повод да Хришћани покушају да то стабло са свим оборе.* — Колико се и како у томе успело, видећемо у другом делу ове расправе.

— којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да је Михаило Илић звани Мика Парашинац доброг владања и слабог имовног стања; да је Михајло Митровић сајдија доброг владања и средњег имовног стања: да је Тодор Живковић звани Тоша Шуца доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Веља Варадинац надничар, Ружа Марковић надничарка, Михајло Илић надзорник, Милош Баралић капараш, Ђорђе Јовановић келнер, Стана жена Милутина Исаковића жандармеријског поднаредника; Катарина жена Марјана Милановића наредника жандармериског, Ненад Чолић надничар, Франц син Јована Францеви, Катица Симић служавка, Томка жена Николе Анђелковића оvd. Влајко Петровић келнер, Ана Кун, оvd. Благоје Митровић служитељ, Спасоје Симић служитељ, Милан Божић, Драгољуб Милојевић, Јован Сокопанин, Владислав Чолић оvd.; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Фердинанд Стеванов предузимач, Милоје и Стеван Костић свирачи, Јелена жена Младена Вуканића, таџигаша, Ивана Адамовић оvd. удова; да су доброг владања и средњег имовног стања Јелисавета Паточићка, књиговезац оvd. Орден Антонијевић зидар, Адам Хусар, кројач, Калман Новобацки клонфер, Никола Млинар, ковач; да су доброг владања и доброг имовног стања: Милован Спасојевић, адвокат. Ванђел Николић кафедџија, Васа Лазаревић бив. каф., Стеван Копић ипедитер, Војислав Николић бив. кафеџија, Милан Димић цигљар, Стеван Максимовић пекар, Богољуб Росулук месар и Ламберт Клузачек оцачар.

(СВРШИТЬ СЕ)

ДЕ О ДРУГИ.

(од 1664—1814.)

ГЛАВА ПРВА.

Од вашварског до карловачког мира (1664—1699.)

„Аустрија војујући против Турке, није гавила Турке, као и Турека војујући против Аустрије што није сатирала Немце. Обе државе, ратујућа једна против друге робиле су са свим *трећи народ*, за који ни једну ни другу није срце болело. Турци су преко *српских* леђа гавили Мађаре, а Аустријанци преко мађарских леђа гавили Србље. Не дакле Немци и Турци него Мађари и Србљи били су тај објект, преко кога су Аустрија и Турека ишле и о којих се обе њих гавиле. Слава за успех припадала Немцима и Турцима, а трофеји победе бијаху Мађари и Србљи.“

Драгачевић: Полострво илиреко стр. 257.

I. Догађаји у Аустрији и Турској од вашвармира до пропасти турске под Бечом (1664—1683).

Бечки двор журно закључује мир с Турском. — Неуспех завере Зринскога. — Емрих Текели ускорава турски поход на Беч. — Догађаји у Турској и рад Кара-Мустафе на рат са Западом. — Узалудни покушаји за мир. — Марш Кара-Мустафе на Беч. — Леополдо I, тражи савезнике. — Услед приближавања Турака Леополдо I, бега из Беча. — Осада Беча; услуге Срба при одржавању везе с посадом. — Србески дојде осаду Беча; понашање Леополда I, према њему. — Дали успеси савезника доносе смрт Кара-Мустафи; његов свршетак.

Од коначне пропасти историја српског народа у тесној је вези и веома је уткана у догађаје турске и осталих суседних др.

мира, онда човек мора да се задиви плашљивости бечког двора, који је у овој прилици испустио из руку извесну добит, за врло неизвесну накнаду у будућности. Да је тако, видело се и по ономе јаком огорчењу увиђавнијих аустријских политичара, који се нису страшили да отворено негодују према таком уговору. Нарочито су хрвати и српски крајишници били њиме незадовољни. А зато су имали довољно разлога. Последице св. готхардске победе далеко су одјекнуле овамо на Балкану; за њу је чуо чак и наш народ у *Босни*. Петар Зрински био је с Бошњацима у договору, да упадне преко Саве, па да се они чак до Београда дигну на устанак, и да стресту мусгомански јарам. На 16 000 војске стајало је на Крајини спремне за тај циљ, кад на један пут стиже глас о вашварском миру. „Бог нам је дао непријатеља у руке — вели Фр. Франкопан — кад ал' на једном, да нико ни слутио није, цар начини најсрамотнији мир на пропасти и ужас целога Хришћанства.“⁽¹⁾

Али је ипак овај мир врло карактеристичан по стање турске царевине. Питање је: је ли Турека овим ратом постигла оно, ради чега се и сам падишах био кренуо из Цариграда? — Не. Благодарећи плашљивости Леополда I, овај мир дао је Турској

(1) Smiciklas, на истом месту.

ТАБЛИЦА

За палење и гашење електричних лампа у Београду за месец Октобар 1894. год.

Table with 3 columns: Дана (Days), Упалиће се у (Lit in), Угасиће се у (Extinguished in). Rows list days from 1 to 31 and corresponding times.

Напомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају облачног времена лампе ће се палити и онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре па до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 30. Септембра 1894. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I. На основу решења суда општине Београдске АБр. 7074. економно одељење истог суда, држаће на дан 17. т. м, од 2—5 сати по подне и трећу лицитацију за издавање под закуп плаца општинског код чесме „Књагиње Љубице“.

Кауцију положу ерски грађани 120 дин. а страни дупло, у готову или ерско-државним папирима од вредности.

Позивају се лица која желе плац овај узети под закуп, да одређеног дана дођу и лицитирају.

АБр. 7074. — Од суда општине града Београда, 6. Октобра 1864. год. у Београду.

II. Пошто суд општине Београдске решењем АБр. 7040, није одобрио држату лицитацију 4. т. м. за набавку мекиња за

храну стоке, — то ће економно одељење на основу истог решења држати другу јавну усмену лицитацију на дан 20. овог месеца од 2—5 сати по подне, за набавку потребне количине мекиња.

Кауција се полаже 200 дин. у готову или ерско државним папирима од вредности.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења где се и остале погодбе могу видети.

Ко жели примити се ове набавке, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 7040. — Од суда општине града Београда, 6. Октобра 1894. г. у Београду.

III. На дан 26. Новембра од 3—5 сати по подне, за давање под закуп чистићења пијаца у вароши Београду.

Кауција се полаже у 1000 дин.

Остале погодбе о овим закупима, могу се видети сваког радног дана по подне у канцеларији економног одељења.

Накнадне понуде неће се примати.

Ко жели ма шта од овде поменутих права под закуп узети или примити се набавки, нека означених дана дође и лицитира.

Кауцију овде одређену полагају ерски грађани, а страни дупло, у готову или ерско-државним папирима од вредности. Према томе права имају да лицитирају само она лица која кауцију положе.

АБр. 3539—3555, 3830 и 4145. — Од суда општине града Београда, 20. Јуна 1894 год. у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савамачки, Теразијски, Варошки и Брачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0,25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0,70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1,50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0,20 д.

жава, нарочито Аустрије и Мњетак. Па зато се и може разумети само излагањем историје истих држава. Ма да су били под тешким јармом турског господства. Срби су ипак сачували спомен на негдашњи сјај и величину своје домовине; а то се огледа у вековној циновској борби њиховој са тим заклетим противником. Они су се, сваком даном приликом храбро борили с другим војскама хришћанским, остављајући и своје огњиште само да не сносе тешки јарам невернички. Онај пак део нашег народа, коме је и сувише била драга постојбина својих предака, остајао је и даље на своје огњишту скловивши се у неприступачвије и брдовитије крајеве своје отаџбине, одакле преко својих хајдука и одметника давао живи протест турској самовољи питајући се надом: да ће доћи време када ће се отрести несносног јарма неверничког. Али како је Турска у то време била тек превалила подневну куминациону тачку своје силе и моћи и задавала још без престанка велика страха западним Хришћанима, то су и ови дани,

— дани тешког ропства а и патње народа нашег.

Године 1664. хришћанско оружје под управом аустриског војсковође Монтекуколија задало је јак удар турској сили у битци код св. Готхароа близу Раба. „То је највећа и најсјајнија победа коју хришћанске војске после 300 година одржаше у отвореном пољу над Османлијама. Удивљени свет први пут дознаде да се и јаничари могу победити, и та свест пробуди у њима жељу за даље нападање противу њих.“ (1) Али је Аустријр извукла мале користи од ове победе, јер пожурџи да и без савезника закључи мир с Турском од 10. августа исте године; по коме миру управо би утврђено 20 годишње примирје, јер важни градови В. Варадин и Најхаузел близу Беча осташе у рукама противника.

(НАСТАВИЋЕ СЕ).

(1) Klorr O: Das Jahr 1683. etc. S. 22.

- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0,60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д. — Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ Од 8. до 15. Октобра 1894. г.

Table with 5 columns: KILOGRAMA, NAIMENOVANJE, and CENA (NAJBEGA, NAJMAŃA). Rows list various goods like flour, oil, and meat with their respective prices.